

वृष्टिमिषितो रिरीहि 10, 98, 10. 6, 49, 10. 7, 33, 13. व्येष्टु माता सूनवे भा-
गमाधाद्यस्य केतमिषितं संवित्रा 2, 38, 5. इषिता देव्या होतोरो भद्रवा-
च्याप प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकाय C. Br. 1, 8, 2, 10. मनसा वा इषिता वा-
प्रवर्तिं Ait. Br. 2, 5. KENOP. 1. — Vgl. अश्वेषित, इन्द्रेषित, देवेषित, पु-
रुषेषित, मर्त्येषित, युष्मेषित, रेषित, प्रुषेषित.

— अनु *suchen, ausuchen, durchsuchen*: अन्विष्यतस्ततः सीतो सर्वे ते R. 4, 47, 1. यावदेनामन्विष्यामि C. Br. 32, 13. न इत्तमन्विष्यति मृगये हि-
तत् Kumāras. 3, 45. RAGH. 9, 75. HIT. 123, 13. 113, 8, v. l. स नदीर्विविधा-
न् शैलान् — अन्विष्यन् R. 3, 78, 73. यावदसौ सोमिलको प्रन्थिमन्विष्यति
(lies: अन्विष्यति)। तावत्सुवर्णा नास्ति PĀNKAT. 134, 25. med.: मृगमन्वि-
ष्यमाणः (?) HIT. 34, 18. — Vgl. 2. 3. 4 und 5. इ॒ष् mit अन्.

— अनि *med. nachstreiben, nachzukommen suchen*: अस्य त्रृतेष्वपि सो-
मे इ॒ष्यते RV. 9, 69, 1.

— प्र 1) act. med. *forttreiben, antreiben; aussenden*: प्र वाचमिन्डुर-
व्यति RV. 9, 12, 6. 33, 4. प्र स्फुर्यो दूरमिव वाचमिष्ये 4, 33, 1. अप्रैषीज्ञा-
ज्ञपुत्रो मां सुराक्षरो तवातिकम् MBH. 4, 455. BHATT. 15, 99. अ॒ष्टीवेष प्रे-
षितो वामबोधि प्रति स्तोमैर्गर्माणो वर्तिष्ठः RV. 7, 73, 3. (आप): आर्तिषे-
षोन् सूषा देवापिन् प्रेषितो: 10, 98, 6. KENOP. 1. (इषव): पातुदौनप्रेषितो:
geschleudert C. Br. 7, 4, 2, 29. अस्तैत्प्रेषित zu uns getrieben 6, 3, 2, 3.
Vgl. weiter unten das caus. — gerund. प्रैषम् in der Verbindung प्रैषे:
(oder इष्टेभि): प्रैषमिक्ति er sucht mit Aufforderungen, Rufen aufstre-
bend, d. h. er sucht aufzutreiben (wie ein Wild): यज्ञो वै देवेभ्य उद्क्रामत-
मिषिषि: प्रैषमैक्तन् Ait. Br. 1, 2. यज्ञो तं प्रैषे: प्रैषमैक्तन् 3, 9. C. Br. 3, 9, 2,
28. 13, 1, 4, 1. — 2) act. *auffordern, insbes. regelmässig gebraucht
von der Aufforderung*, welche der das Opfer leitende Priester an einen
andern dabei fungirenden richtet, damit dieser einen Spruch oder eine
Handlung beginne. अ॒र्धप्रैषितो मैत्रावर्णः प्रैष्यति प्रैषे होतारे होता
यज्ञति Ācv. Cr. 3, 2, 1, 5. प्रच्छस्तिष्ठन्प्रैष्यति Ait. Br. 3, 9. AV. 11, 3, 14.
रथंतरं गायेति प्रैष्यति KĀTJ. Cr. 4, 9, 6. Das Object, auf welches die Auf-
forderung geht, steht im acc.: साम प्रैष्यति (er fordert auf zu einem
Sāman mit den Worten) गाय ब्रूहीति वा KĀTJ. Cr. 10, 8, 16. शैनःशेषे च
प्रैष्यति 15, 6, 1. 20, 3, 1. Ebenso ist auch der häufige imperat. प्रैष्य mit
begleitendem acc. oder gen. (P. 2, 3, 61) nicht geradezu durch bringe
dar zu erklären, sondern als abgekürzte Redeweise aufzufassen für
fordere auf zur Darbringung (oder Recitation). Wo gen. steht, ist dieser
partitiver Art; z. B. अ॒र्घ्योमाण्यो द्वागस्य वर्णं मेदः प्रैष्य C. Br.
3, 8, 2, 27 sind Worte des Adhvārju an den Maitrāvaruṇa: richte
deine Aufforderung (an den Hotar) in Betreff der Darbringung von
Netz und Fett des Books für Agni und Soma. समिधः प्रैष्येति 3, 8, 1, 4.
धानासोमान्प्रस्थितान्प्रैष्य 4, 3, 2, 9. कृगानो हृषि: प्रस्थितं प्रैष्येति 5, 1, 2,
14. Vgl. Vārtt. zu P. 2, 3, 61. Mit dat. allein: *fordere auf zur Darbringung* (Recitation) für einen Gott u. s. w.: अ॒र्घ्ये स्विष्टकृते प्रैष्य C. Br.
3, 8, 2, 34. स्वाक्षरितान्प्रैष्यः प्रैष्य 2, 23. आ॒दित्येभ्यः प्रैष्य 4, 3, 5, 20. Die Be-
deutung bringe dar kann mittelbar nur dann eintreten, wenn der Mai-
trāvaruṇa zugleich die Stelle des Hotar versieht: सैत्रावर्णो (पशु-
सोमादौ कर्मणा) प्रैष्येत्याह यज्ञस्याने KĀTJ. Cr. 6, 4, 10; vgl. auch Ait. Br.
2, 5. प्रैष्य P. 8, 2, 91. S. auch प्रैष und प्रैष्य. — caus. प्रैष्यति 1) *schleu-
dern, werfen*: प्रैष्यपामि महावेगमत्त्रमस्या विनाशने R. 3, 33, 46. शरंश

— प्रैषयं शाल्वराजाय MBH. 3, 850. प्रैषिषद्राक्षसः प्रासम् BHATT. 15, 77.
(die Augen) richten: स्विग्धं वीक्षितमन्यतो अपि नयने पत्प्रैषपत्या तपा-
C. Br. 35. ततस्ततः प्रैषितवामलोचना 23. — 2) *schicken, entsen-
den*: पद्वर्तं वां प्रैषयामि पुरीमितः R. 2, 52, 55. विवर्ण लक्ष्मणं सीता प्रैष-
यिष्यति 3, 64, 7. 1, 8, 19. प्रैषयिष्ये तवार्याय वाक्षिनो चतुरङ्गिणीम् MBH.
1, 2973. 5920. दूतास्त्वं प्रैषयस्व 2, 1243. प्रैषयामास कौरव्य वाराणं पाएउवं
प्रति 14, 2199. पार्थेभ्यः प्रैषयिष्यामि संतयम् 5, 643. प्रैषयिष्ये नृपाय 1, 1735.
प्रैषयिष्यति राजा तु कुशलार्थं तवानये । ब्राह्मणान् R. 4, 17, 28. N. 3, 7. 23,
21, 26, 25. प्रैषित gesandt H. 1492. INDR. 5, 32. N. 3, 25. 23, 9. R. 3, 64,
8. पित्रा मे प्रैषिता दूता राजाम् 4, 31. C. Br. 29, 12. 95, 2. प्रैषितस्वम् ग-
ञ्जा गच्छः oder गच्छ Vor. 25, 22. प्रैषितवत् HIT. 39, 21. *fortschicken, ent-
lassen* KĀTJ. 4, 21. 85. verbannen: मा चास्मै प्रैषितं रामम् — भवतः
शसिषुः R. 2, 68, 8. eine Botschaft Jmd senden, Jmd sagen lassen: स च
मे प्रैषयामास शैवं धनुरनुत्तमम् — मस्यं वै दीपतामिति 1, 71, 17.

— अनुप्र caus. *nachsenden, aussenden*: अनुप्रैषय वानरान् R. 4, 37, 10.
यात्रानुप्रैषित KĀTJ. 19, 69.

— अभिप्र *auffordern, befehlen*: देवानामेन घोरैः क्रौ॒षैः प्रैषैर्गिप्रैष्यामि
AV. 16, 7, 2. im liturg. Sinne: तस्मान्नामभिप्रैषितमध्यर्गुणा किं चन क्रियते
C. Br. 4, 6, 2, 19. KĀTJ. Cr. 6, 5, 10. 8, 8, 32.

— निप्र s. पृष्ठनिप्रैषित.

— परिप्र caus. *aussenden*: कपिवृषा: परिप्रैषयन् — मारुतिम् BHATT.
7, 108.

— संप्र *auffordern, liturg.*: तदङ्गपर्द्धर्पुरेवान्यानविज्ञः संप्रैषत्यय क-
स्मादेष एतामसंप्रैषितः प्रतिपद्यते Ait. Br. 6, 2. संप्रैषत्येवैत्या C. Br. 1,
4, 1, 39. 2, 5, 2, 19. अथ संप्रैषिति सोमोपानकृनमादृ 3, 3, 2, 3, 9, 3, 16. सूक्त-
वाकाय संप्रैषितः Ācv. Cr. 1, 9, 10. 3, 6. जानते संप्रैषत्यग्ने समिद्यमाना-
यानुकूलीति NIR. 1, 15. KĀTJ. 16. KĀTJ. Cr. 21, 3, 34. Vgl. संप्रैष. — caus.
senden, schicken, fortschicken, entlassen: ततः संप्रैषयामास रत्नानि वि-
विधानि च MBH. 2, 4179. न खल्वेषा मतिर्मस्यं यज्ञं संप्रैषयाम्यहम् R. 5,
43, 12. पुत्रं संप्रैष्य दण्डकम् 4, 56, 17. तामद्य संप्रैष्य परियहीतुः C. Br. 97.
PĀNKAT. 109, 5. संप्रैष्यमाणो नामेन्द्रो बज्रदत्तेन MBH. 14, 2200. संप्रैषित 1,
3200. 6012. 3, 14716. R. 5, 33, 25. HIT. 93, 17. Jmd (gen.) eine Botschaft
senden MBH. 5, 102.

2. इ॒ष् इ॑ज्ञाति DHĀTUP. 31, 53 (अभीक्षणे). med. इ॒षणात्; aor. इ॒षत्;
partic. इ॒ज्ञानैः 1) in rasche Bewegung setzen, schnell, schwingen: व-
अ॒भिज्ञान् RV. 4, 17, 3. चक्रमिष्वात्सूर्यस्य 14. 9, 17, 5. SV. II, 6, 1, 4, 3. पू-
र्वीरिष्यश्चरित मध्य इ॒ज्ञान् ausspritzend RV. 1, 181, 6. schleudernd treffen,
mit dem acc. 63, 2. med.: इ॒ज्ञान अ॒पुष्यानि 61, 13. entfahren, entspringen:
तुर्यं प्रैषकामः प्रैषयस्तुर्येवो मेदैष्यां इ॒षणात् भुवरायपामिषत भुव-
र्यति 134, 5. क्षेत्रे दीर्घमिष्वात् पूर्वः 4, 23, 9. — 2) antreiben, erregen;
beleben, fördern: ऊतिभिस्तमिष्वाणो युम्भूतै RV. 4, 16, 9. ग्रातुमिज्ञान् 2,
20, 5. अ॒सम् यै विश्वा इ॒षणां पुरुंधीः 4, 22, 10. हि॒पाच्चतुर्व्यादिज्ञामि पथा से-
नामम् लून् AV. 8, 8, 14, 15. 11, 3, 1. VS. 31, 22. प्राणा वै देवा धिष्यास्ते
हि॒स्त्रा धिं इ॒ज्ञाति C. Br. 7, 1, 1, 24. 3, 1, 23.